

Sygn. akt VIII U 365/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r. w Gliwicach

sprawy E. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania E. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 15 stycznia 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu E. W. prawo do emerytury od dnia 10 sierpnia 2015 r.;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt. VIII U 365/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 stycznia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu E. W. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił jedynie 3 lata, 10 miesięcy i 12 dni zatrudnienia w szczególnych warunkach, wobec wymaganego 15 – letniego okresu takiej pracy. ZUS wskazał nadto, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia od 14 grudnia 1979r. do 22 stycznia 1995r. w KWK (...) z powodu rozbieżności w świadectwach pracy co do zajmowanego stanowiska.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, co może wykazać na podstawie zeznań świadków.

Na rozprawie w dniu 16 czerwca 2015r. odwołujący podniósł, iż w spornym okresie wykonywał jako ślusarz remontowy prace określone w Wykazie A dział XIV, poz. 25.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony E. W. urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął 9 sierpnia 2015r.

W dniu 10 sierpnia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 15 stycznia 2016r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w wieku emerytalnym 60 lat, z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych.

ZUS przyjął, iż ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1998r. posiada 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu 3 lata, 10 miesięcy i 12 dni z okresu zatrudnienia od 23 stycznia 1995r. do 31 grudnia 1998r.

Do pracy w warunkach szczególnych ZUS nie uwzględnił ubezpieczonemu okresów zatrudnienia od 14 grudnia 1979r. do 22 stycznia 1995r. w Kopalni (...) w K.

Sąd ustalił, iż E. W. w okresie od 14 grudnia 1979r. do 22 stycznia 1995r. był zatrudniony w Kopalni (...) w K..

W świadectwie pracy z dnia 26 stycznia 1995r. pracodawca wskazał, iż ubezpieczony pracował kolejno na stanowiskach:

- od 14 grudnia 1979r. do 31 grudnia 1983r. – spawacz na powierzchni,
- od 1 stycznia 1984r. do 22 stycznia 1995r. – ślusarz – spawacz na powierzchni.

W świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 4 listopada 1996r. pracodawca wskazał, iż w okresie zatrudnienia w Kopalni (...) w K. ubezpieczony w okresie od 14 grudnia 1979r. do 22 stycznia 1995r. wykonywał prace ślusarza remontowego na powierzchni, wymienione w Wykazie A, dziale XIV, pkt 5 poz. 2, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Górnictwa z dnia 12 sierpnia 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w resorcie górnictwa.

Sąd ustalił, iż w spornym okresach zatrudnienia w Kopalni (...) w K. od 14 grudnia 1979r. do 22 stycznia 1995r. E. W. pracował na powierzchni w oddziale kotłowni, wentylatorów i sprężarek. Ubezpieczony pracował w kotłowni, na stanowisku ślusarza remontowego. Pracował w brygadzie remontowej zajmującej się naprawą przenośników, taśmociągów, remontami napędów. Do jego obowiązków należały prace ślusarskie przy przeglądach kotłów centralnego ogrzewania, usuwaniu awarii, remoncie kotłów, rurociągów, zaworów, wszystkich elementów związanych z przesyłaniem energii cieplnej. Ubezpieczony pracował przy remontach pokładów rusztowych, wymianie rolek taśmociągów, remoncie wymienników ciepła, wymianie napędów do rusztów obrotowych w piecach, wykonywał prace remontowe na rurociągach wodnych i parowych. Była to praca w hałasie i dużym zapyleniu i zadymieniu.

Powyższe czynności były wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, podczas normalnej pracy kotłowni. Jedynie incydentalnie, na polecenie przełożonego ubezpieczony spawał elementy.

W spornym okresie zatrudnienia wraz z ubezpieczonym pracowali świadkowie E. G. i S. M.. Świadek E. G. pracował w latach 1978 – 1995 w kotłowni, początkowo jako ślusarz remontowy a następnie dozorca i sztygar. Świadek S. M. pracował w latach 1979 – 2013 stanowisku ślusarza remontowego w kotłowni razem z odwołującym.

Bezsporne było, iż ubezpieczony legitymuje na dzień 1 stycznia 1999r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat, ukończył wymagany wiek 60 lat życia oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, zeznań świadków: E. G. (nagranie protokołu rozprawy z dnia 16 czerwca 2016r. min.11.33 i n. k. 22) i S. M. (nagranie protokołu rozprawy z dnia 16 czerwca 2016r. min.19.53 n. k. 22) oraz przesłuchania ubezpieczonego (nagranie protokołu rozprawy z dnia 16 czerwca 2016r. min.25.57 n. k. 22).

Odnosnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie zatrudnienia, posiadają zatem szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez odwołującego pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do

otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy uznał mu jedynie 3 lata, 10 miesięcy i 12 dni takiej pracy.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu sporny okres zatrudnienia w Kopalni (...) w K. w okresie od 14 grudnia 1979r. do 22 stycznia 1995r.

Jak ustalono, w tym okresie ubezpieczony pracował na powierzchni w kotłowni, na stanowisku ślusarza remontowego. Pracował w brygadzie remontowej zajmującej się naprawą przenośników, taśmociągów, remontami napędów. Do jego obowiązków należały wszelkie prace ślusarskie przy przeglądach i remontach kotłów centralnego ogrzewania oraz wszystkich elementów związanych z przesyłaniem energii cieplnej (rurociągi, zawory) oraz przy usuwaniu awarii. Była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w hałasie i dużym zapyleniu, podczas normalnej pracy kotłowni.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace należy określić jako bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, które wymienione zostały w wykazie A, dział XIV, poz. 25, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Bez znaczenia pozostaje, że ZUS zakwestionował przedłożone przez ubezpieczonego świadectwo pracy w szczególnych warunkach z powodu rozbieżności wykazywanych przez pracodawcę stanowisk pracy. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Reasumując, należało uznać, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Spełnienie pozostałych przesłanek nie było sporne.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 10 sierpnia 2015r. tj. od ukończenia wymaganego wieku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w punkcie drugim orzeczenia, po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 15 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1805).

(-) SSO Jolanta Łanowy